

Tichý a klidné bydlení

V.T.MARVIN

V našem baráku není
vždycky snadný bydlení,
člověk sousedy má různý
a někdy z nich může bejt hotovej.

Vašátovi nade mnou
dcerku maj neposednou,
shora slyším dupání,
snad ten lustr zachráním.

Třeba dědek Tábořskej
je už pěkně nahluhlej,
dechovkovou hitparádou
každej večer celej dům oblaží.

Nebo bába Bláhová,
co kde najde, to schová,
byt má plnej veteší
a já už to neřeším.

MZ: Jsem popelář i údržbář
i důvěrník i nájemník,
i jako vůl si v tom domě připadám.
Ohledy mám, hluk nedělám,
děti nemám, žiju si sám,
nájemné včas vždy platím
a co z toho mám?

Sotva čumák vystrčím,
na Bartošku narazím.
„Pane Tichý, jste má spása!
Já ten hajzl spravit sám neumím.“

Tak ať dělám, co dělám,
nikdy pokoj tu nemám,
sousedky mi potají
svá tajemství špitají.

R: Nechte mě bejt, já na to kálím.
Mám toho dost, zavírám krám!
Nechte mě bejt, doma se válím
a telefony nezvedám!

Ode dneška začínám
otravovat život vám
hardcoreovou kanonádou.
Večer se v okně obnažím!

MZ: Byl popelář i údržbář
i důvěrník i nájemník,
i jako vůl si tam někdy připadal.
Je uličník i výtržník
i chuligán i hrubián,
neztratil tvář
a teď se cejtí jako král.